

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorum Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 202. Dimisit autem eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat at in carcerem, quem petebant. v. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

maria & crux tuam: Ego in his malis te Dominum meum adoro & opto, ut totus mundus pro his toleratis te incipiat honorare & amare. & quidem semel ad minimum solemnitate aliqua, ut Colonies faciunt sua solemnissima Theophoria Feria vi. post Dominicā in Albis, qua celebriant maxima maiestate Festum Clauorum & Lanceæ &c. instrumentorum Tūrē SS. Passionis. Ita decet Christianos esse gratos.

§. 201. Et Pilatus adiudicauit fieri petitionem ipsorum. v. 24.

Iam quintum & ultimum ad impietatem descensum facit Pilatus; nempe, plane consentit iniquitati. O crimen! o homicidium! imo Deicidium, reum non esse & condemnare: non confitum nec convictum pœnae capitali, imo crucis ignominiosissimæ subiungere; O Pilate, ubi est constantia tua? ubi iustitia? ubi æquitas genitrix & imprimi Romanorum? siccine per te perditur, que per totum orbem terrarum in Romanis laudabatur iustitia? & compensabatur ab altissimo dato dominio populo-rum; siccine iam per te despoliabitur & in nihilum redigetur tam pulchra, tam sumptuosa, tam splendens & magna orbis terrarum ciuitas Roma? O malum præsidem quū mislus à Romanis ad provinciam regendam tñnit te regi ab inquis Provincialibus & provinciam perdit grauando & Romanam Remp. & Iudeam irā Omnipotentis, dum petitionem tam manifestè iniquam annuit fieri. Non enim Deus magis curat lapides & ligna mundi, quam virtutes & sapientiam, ut non magis zelet, si hæc contemnunt, quam zelant homines sibi sui mari & ianuæ perfringantur. Sed hæc oculis mundi modo sunt abscondita: postea aperienda, quando Romani prius ultione infacient Duce Vespasiano & Tito de Iudeorum gente & vrbe, & postea Barbari populi ultionem fument de Romanis Imperium illorum peraudentes & lacerantes, ut fecerunt, Franci, Wandalij, Alanj, Picti, Hunni, Goths, Longobardi, Saraceni, Parthi &c.

§. 202. Dimisit autem eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcere, quem petebant. v. 21.

Describit hic Euangelista personam Barabbæ, ut maior appareat Iudeorum malitia, qui hunc tales, Christo præposuerint. Interpretator autem Barabbas filius patris. At cuius patris? certe non valde boni; sed potius eius, qui sua indulgentia fecit filium suum audacem, seditium; percussorem, qui virgæ & seueritati in iuuentute pepercit; talis patris, & talis matris iste filius fuit iste tamen (O indignam rem!) præ filio

filio Virginis Mariae & Ioseph tam sancte educato, amat, prefetur, & adoptatur,

A. A. A. Domine nescio loqui. O qualia sunt iudicia mundi! Consolare, ô Christiane, cum talia iudicia de te quoque sentis? Cum vides Turcas, Iudeos, Athenos, omnes impios & Hæreticos tolerati à Reformatis, solum te non tolerari, extirpari, memor esto tunc iudicij de Domino Iesu facti.

§. 203. Iesum autem tradidit voluntati eorum. v. 25.

Non dicit voluntatibus; quia omnium adstantium Iudeorum & vociferantium erat una eademque voluntas, ut ipsis traderetur innocens Iesus: ut in eo facerent voluntatem suam. At, qualemodiabolicalam, disceptando, vulnendo, cedendo: virgis, flagris, scorpionibus, tundendo pugnis, pedibus, fustibus, armis, illudendo verbis, cachinis, petitionibus fallis, hortamentis, mortificando in anima & corpore, execrationibus, adiurationibus, maledictis, blasphemis, sputis, & excrementis varijs, coronatione, & tandem, fame, siti, nuditate, baiulatione propriæ crucis, terebratione manuum & pedum: dira eleuatione, & dimissione crucis, donec mors sequeretur nigredine, & horrore infami cum inuoluens, si fieri possit æternum eradendo memoriam eius de terra. Hæc erat voluntas illa, cui Iesum tradidit Pilatus opera, quæ consecuta sunt, tales illam fuisse voluntatem demonstrant.

Salue hora, salve dies, in qua tali sententia lata cœpit mundus redimi: Haec tenus prælsum fuit redemptioni isti, nunc incipit salus ipsa prodire, cum pro nocentibus, innocens datur, non solum à Deo, sed & à magistris, Dei occultam voluntatem sua malitia implentibus. Interea ego tuam patientiam, tuam charitatem adoro, ô Iesu.

§. 204. Et cum ducerent eum. v. 26.

Vt præda facta fuit Christus canibys famelicis: quid putas fecerunt? **S.** Lucas commotis quasi visceribus transilit acerbissimum modum flagellationum & coronationis & statim properat ad montem Calvarie, quasi præ condolentia non sustineat illa probrosa enarrare.

Bene facis, ô sancte Dei amice, scriptor pie, quod silentio tuo ostendit affectum compassionis: impetra mihi & omnibus fidelibus, etiam a B. V. M. cui tu singulariter fuisti familiaris, compassionis affectum quem illa habuit acutissimum,

§. 205. Ap.